

**Załącznik do Uchwały nr 59/2020-2021
Senatu UP w Lublinie z dnia 25 czerwca 2021 r.**

Nazwa kierunku studiów	Architektura Krajobrazu
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Dziedzictwo kulturowe Europy/ Najpiękniejsze ogrody Europy Europe's cultural heritage / Europe's most beautiful gardens
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	Przedmiot fakultatywny hum.- społ.
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,36/0,64)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Barbara Marcinek Dr Ewa Milkowska
Jednostka oferująca moduł	Instytut Produkcji Ogrodniczej Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Celem jest zapoznanie studentów z najpiękniejszymi ogrodami historycznymi i współczesnymi oraz botanicznymi zlokalizowanymi w różnych krajach Europy. Pokazanie stanu ich zachowania i aktualnej formy, doboru roślin do różnych wnętrz ogrodowych. Ukazanie dziedzictwa kulturowego oraz różnych koncepcji rewitalizacji obiektów historycznych. Wykorzystanie ogrodów z różnych epok dla celów turystyki i rekreacji. Studenci zostają zapoznani z podstawowymi definicjami kultury, dziedzictwa kulturowego, zabytku. Zostają zapoznani z instytucjami chroniącymi zabytki i dziedzictwo kulturowe takimi jak UNESCO i ICOMOS oraz formami ochrony dziedzictwa w Polsce i Europie.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza: W1. Absolwent potrafi wymienić cechy charakterystyczne historycznych i współczesnych ogrodów Europy. Zna lokalizację i obecną formę ogrodów historycznych, botanicznych i pokazowych. W2. Absolwent zna podstawowe zasady działalności zawodowej, ochrony własności intelektualnej, przemysłowej i prawa autorskiego oraz pozatechniczne uwarunkowania działalności inżynierskiej i wykonywania zawodu architekta krajobrazu.

	Umiejętności:
	U1. Absolwent potrafi pozyskiwać informacje z literatury i baz danych związane z historią i zmianami zachodzącymi w zabytkowych ogrodach Europy, ich dostępnością i funkcją jaką pełniły dawniej i ich obecnym wykorzystaniem
	U2. Absolwent potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizowania proces samokształcenia oraz ocenić wady i zalety podejmowanych działań dla doskonalenia kompetencji
	Kompetencje społeczne:
	K1. Absolwent jest świadomy znaczenia pozyskanej wiedzy, przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o dorobek i tradycje zawodu
	K2. Myśli i działa w sposób przedsiębiorczy
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Treści programowe modułu	<p>Treści modułu obejmują stan obecny najważniejszych ogrodów epoki Renesansu zlokalizowanych na terenie Włoch, ogrody Papieskie, ogrody barokowe Francji, Austrii, Niemiec, Łotwy i Rosji. Ogrody artystów na przykładzie Giverny we Francji, współczesny ogród romantyczny w Ninfie (Włochy). Ogród cebulowy w Keukenhof. Najstarsze i największe Ogrody Botaniczne Europy. Polskie ogrody pokazowe w Dobrzycy i Goczałkowicach. Studenci zapoznają się z twórcami ogrodów i historią ich powstania, różnymi stylami i koncepcjami artystycznymi.</p> <p>Podanie i omówienie na przykładach polskich i europejskich najważniejszych definicji z zakresu kultury i dziedzictwa kulturowego. Omówienie działalności instytucji ICOMOS i UNESCO, a także zapoznanie studentów z dokumentacją prawną związaną z dziedzictwem kulturowym w Polsce i Europie. Omówienie dziedzictwa archeologicznego i architektonicznego w Polsce i Europie.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Praca zbiorowa: Najpiękniejsze ogrody Europy 2007. Wyd. Świat Książki</p> <p>Praca zbiorowa: Słownik terminologiczny sztuk pięknych, Warszawa 2004. Wyd. PWN</p> <p>Bigońska I. 2013. Hortulus – Ogrody marzeń. Marzenie spełnione. Wyd. Ogrody Hortulus</p> <p>Bujak A., Rędzioch W. 1995. Ogrody Papieskie, Wyd. Casa Editrice Plurigraf</p> <p>Koch W., Style w architekturze, Warszawa 2001, Wyd. Świat Książki</p> <p>Majowski M. 2005 Najpiękniejsze Parki i Ogrody Polski, Wyd. Bellona</p>

	Saternus P., Leksykon urbanistyki i planowania przestrzennego, Warszawa 2013, Wyd. Bel Studio.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład, dyskusja, film		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2: sprawdzian pisemny (prace pisemne/dziennik) U1, U2: sprawdzian pisemny K1, K2: ocena sprawdzianu pisemnego, udziału w dyskusji, aktywności i zaangażowania na zajęciach. Formy dokumentowania: prace pisemne, dziennik.		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenia pisemne w formie testu z cz. 1 i 2 - 90% Aktywność na zajęciach 10%		
Bilans punktów ECTS	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS
	KONTAKTOWE (z udziałem nauczyciela)-		
	Wykłady	30	1,20
	Konsultacje	2	0,08
	zaliczenia	2	0,08
	Łącznie kontaktowe	34	1,36
	NIEKONTAKTOWE		
	Przygotowanie do zaliczenia	8	0,32
	Studiowanie literatury	8	0,32
	Łącznie niekontaktowe	16	0,64
Razem punkty ECTS	50	2	
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 30 godz. Konsultacje - 2 godz. Zaliczenie części pierwszej – 1 godz. . Zaliczenie końcowe - 1 godz.		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 - AK_W03 W2 –AK_W14 U1 – AK_U01 U2 –AK_U13 K1 – AK_K02 K2 – AK_K06		